

Banca armada i multinacionals bèl·liques

written by Lluís Busquets | 20 d'octubre de 2025

En un article anterior explicava les conseqüències del fet que Marc Murtra, provinent de presidir Indra, agafés les regnes de Telefònica, empresa amb majoria de l'Estat i de La Caixa, i que les d'Indra, multinacional espanyola, que opera principalment en els sectors de defensa i aeroespacial, les agafés Àngel Escribano, provinent de la presidència d'EM&E (Escribano Mechanical & Engineering), multinacional de tecnologia, defensa militar i trànsit aeri, que dominava amb més del 50% amb el seu germà Javier. Tots dos germans participen en un 16,33% del capital de Tess Defence (que dissenya i fabrica vehicles militars d'última generació com per exemple el VCR 8x8 i de la qual Indra n'ha assumit la majoria aquest estiu) i en el 40% de l'empresa SMS (Sistema de Mísiles de España). A més, l'any passat van crear EM&E Electronics que facturà 320 M€ el 2024, una inversió d'11 M€ en R+D i una cartera de comandes superior als 1.000 milions en el trienni vinent.

A més a més, exposava que, des del juliol passat està a l'aire la compra per part d'Indra de EM&E Group (Escribano Mechanical & Engineering) i acabava dient que l'aiguabarreig d'interessos empresarials era perillós per opac tot oferint les dades del Centre Delàs segons el qual el 2025 CaixaBank era la tercera entitat espanyola que més invertia i finançava empreses armamentístiques (només per darrere de Santander i BBVA). Algun lector es podia escandalitzar i serà bo oferir clarícies i dades.

Les dades les extrec de Banca Armada, una iniciativa nascuda el 2006 promoguda pel [Centre Delàs d'Estudis per la Pau](#), l'[Observatori del Deute a la Globalització \(ODG\)](#) i [Setem](#) (federació estatal d'organitzacions no-governamentals per al

desenvolupament) per denunciar públicament les institucions bancàries que financen la indústria militar, amb l'objectiu de sensibilitzar i exigir polítiques d'inversió de les entitats financeres ètiques i responsables socialment.

Segons els seus informes, durant el període 2013-19 CaixaBank hauria invertit 121 M€ en empreses com Indra, Maxam, Thyssen Krupp, Airbus, Leonardo, Reinmetall, Rolls Royce; del 2019 al 2021, 4,5 M€ en bons d'Indra; del 2022 al 2024, 480 milions de dòlars en empreses d'armes (Airbus, Indra, Aernnova, Sidenor, Navantia, Electronic Mechanical...), a més de 110 milions de dòlars a Boeing.

No hi ha fonts fiables que expressin la participació de Caixa Bank en aquestes empreses en forma de percentatge del seu capital. Caldria creuar les xifres absolutes amb els balanços anuals de l'entitat. S'ha intentat fer per IA i el resultat seria que en el període 2013-19 les inversions en armament representarien el 0,02 dels actius totals anuals; el trienni 2019-21, la xifra baixaria a 0,0008% , però tornaria a pujar durant el període 2022-24 fins al 0,087%.

Arribats aquí caldria tenir un llistat de les empreses espanyoles vinculades a sector d'armes i defensa, vist que l'abril passat es posà en marxa el Pla Industrial i Tecnològic per a la Seguretat i la defensa dotat amb 10.471 milions aquest 2025, amb l'objectiu d'avançar vers el compromís amb l'OTAN de gastar el 2,1% del PIB. El sector de Defensa, doncs, rebrà una pluja de milions, però té un hàndicap que també pateix Europa: la fragmentació. Als EUA s'opera amb un sol tipus de tanc pesant; a Europa n'hi ha 19; EUA disposa de tres vehicles d'infanteria; a Europa n'hi ha 23; el Pentàgon fa servir sols dos tipus de morters de 150 mm; a Europa se n'utilitzen 23; la US Navy disposa de quatre models de fragates; a Europa n'hi ha 27! Caldrà unir esforços com s'ha fet amb el projecte empresarial de Tess Defence (empresa ja assumida per Indra) que fabrica el blindat 8x8 VCR Dragon per a l'Exèrcit de Terra; hi col·laboren Indra, EM&M, Sapa i

GDELS. Indra, que vol ser l'empresa tractora de la indústria de defensa espanyola, ha comprat la fàbrica Duro Felguera de Gijón per crear l'Indra Land, una nova divisió de vehicles terrestres, per competir amb GDELS/Santa Bárbara, i col·labora amb França i Alemanya en el del FCAS (*Futur Combat Air System*, és a dir, 'Futur sistema aeri de combat').

Així, doncs, les grans multinacionals líders del sector a Espanya, que concentren el 70% de la facturació, són aquestes; 1) *Airbus Defence and Space*, líder europeu en aeronàutica militar, satèl·lits i drons; compta amb centres industrials a Sevilla i Cadis; 2) *Indra Sistemas*, empresa tecnològica amb, múltiples filials i molts camps en defensa i temes aeroespacials, guerra electrònica, simuladors, seguretat, radars i lideratge en el programa FCAS; 3) *Navantia* drassana 100% estatal, constructora de submarins (com el S80 Plus), fragates i bucs militars, ara amb un projecte de portaavions; 4) *GDELS [General Dynamics European Land Systems]-Santa Bárbara Sistemas* filial europea del gegant nord-americà General Dynamics, fabrica vehicles blindats com el VCR 8x8 Dragón, amb el qual vol competir Indra.

Els gairebé 14.000 milions de facturació de la indústria militar espanyola l'any 2023 no van sortir només d'aquestes quatre multinacionals. Els ingressos del 2024 de les empreses més importants superen l'exercici anterior i segueixen aquest rànquing: Airbus (12.361 M€), Indra (4.834 M€), ITP Aero (Indústria de Turbopropulsors, amb majoria del fons Nord-americà Bain Capital, 1.612 M€), Navantia (1.528 M€), GDELS/Santa Bárbara (355 M€), Escribano (l'any 2023, 315 M€), Sapa-Plasència, amb seu a Andoáin-Guipúscoa, filial de Shelby Township a Michigan dels EUA (100 M€). Caldria parlar d'una fragmentació d'empreses destacades en el sector. Ho procurarem fer pròximament.